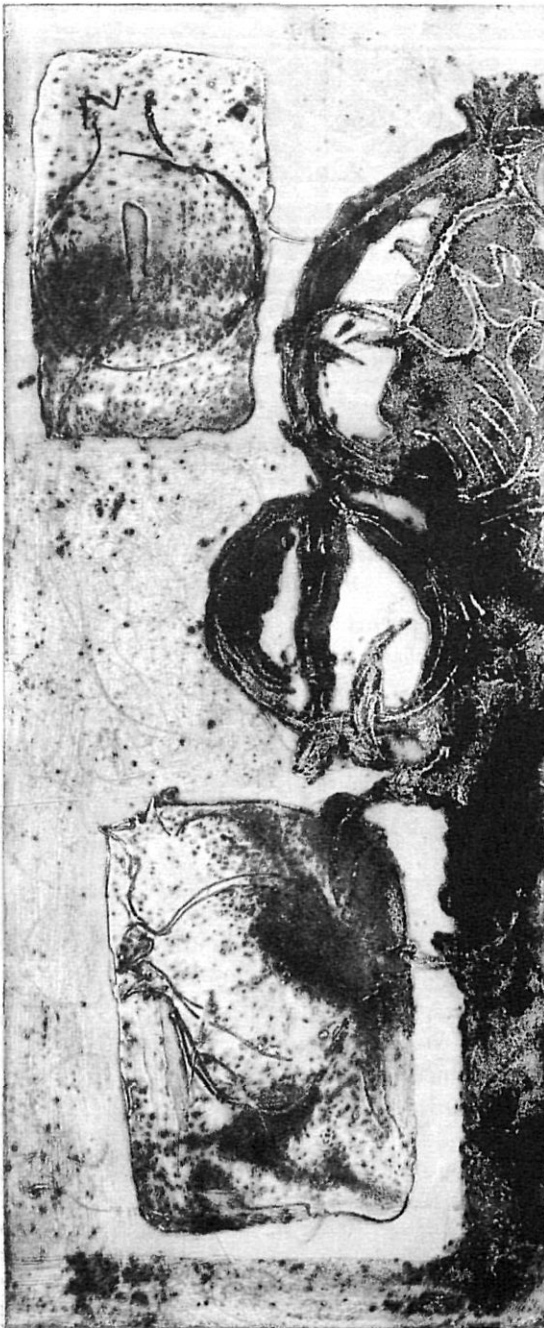

6 veus de Gullar al mirall

TRADUCCIÓ DE JOSEP DOMÈNECH PONSATÍ

El brasiler Ferreira Gullar (São Luis do Maranhão, 1930) és un bon exemple que la gran poesia també es troba arran de terra. Aquests sis poemes pertanyen al llibre *Muitas vozes* [Moltes veus], publicat l'any 1999.

A l'estany

La ciutat
abocada damunt
els seus afers sorda
de rock
no sap encara
que la garsa
ha tornat.

Fa poc, lluny
d'aquí entre aus
lacustres la notícia
ha corregut: l'estany
rodrigo de freitas
està així de llisses!
—ep, anem—hi
a retre—hi
gràcies,
va dir la garsa

i ha vingut:

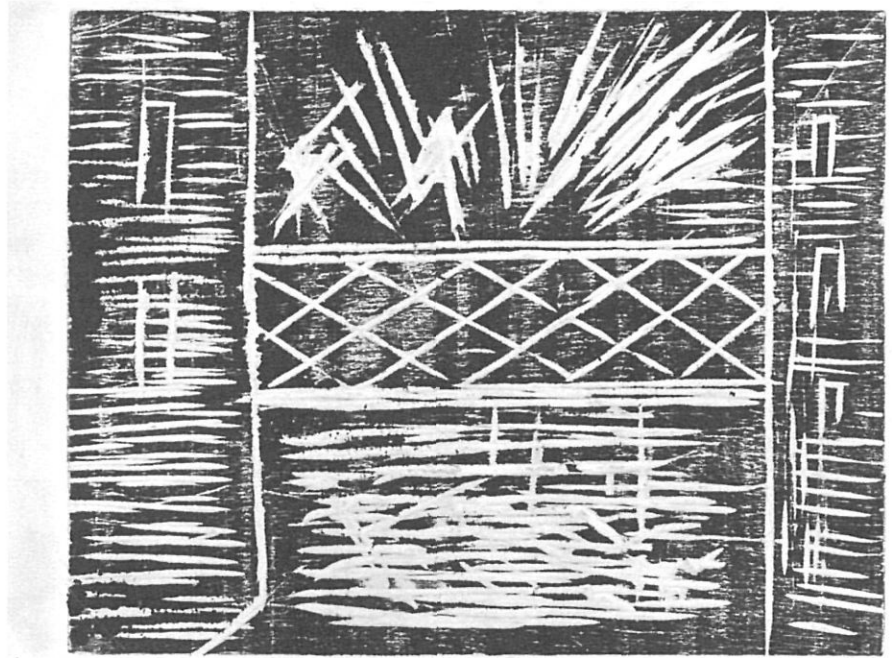
ha davallat
del cel blau
sobre una pedra
de l'aterrament
la blanca filla dels estanys

i ara és allà
real i inconcebible
com el poema
que en gullar no reïx a escriure

Aprentatge

De jove vaig escriure
 en un poema 'començo
 a esperar la mort'
 i la mort era aleshores
 una torxa
 cremant vertiginosa, els dies
 un heroic consumir-se
 a través de
 cantons i conys

Ara però
 després de
 tot
 sé que
 només
 moro
 sense èmfasi

Redundàncies

Tenir por de la mort
 és cosa dels vius
 el mort està lliure
 de tot el que és vida

Tenir afecció al món
 és cosa dels vius
 pel mort no hi ha
 (no hi ha hagut)
 rajos rius riures

I ningú viu la mort
 sigui mort sigui viu
 mera noció que existeix
 només mentre existeixo

Moltes veus

El meu poema
 és una olla de grills:
 el dir
 que s'hi diu
 altres veus
 arrossega en guirigall.

(estem tots nosaltres
 plens de veus
 que la majoria de les vegades
 amb prou feines cabem en la nostra veu:

si dius *pera*,
 s'encén un esclat
 una metxa
 de tardes i sucres
 o
 si *blau* dius,
 pot ser que s'agiti
 l'Egeu
 a les teves glàndules)

L'aigua que has sentit
 en un sonet de Rilke

les ínfimes
remors a l'herba
el gust
de la menta
(aquesta alegria)
la boca freda
de la noia
el *manim*
al bassal
l'hemorràgia
del matí

tot això en tu
es disposita
i calla.
Fins que tot d'una
un ensurt
o un vendaval
(que el poema dispara)
crida
aquests fòssils al dir.

El meu poema
és una olla de grills, un brogiment:
n'hi ha prou a parar-hi esment.

Definició de la noia

Com definir-la
quan va vestida
si em fa caure de cul
com si anés nua?

Com definir-la
quan va conilla
si és viatge
com tota nuvolada?

Com despullar-la
quan va vestida
si va més conilla
que quan va nua?

Com posseir-la
quan va nua
si tot ella és pluja?
si tota ella és vulva?

Els morts

els morts veuen el món
pels ulls dels vius

de vegades senten,
amb les nostres orelles,
certes simfonies
algun batement de portes,
vendavals

Absents
de cos i ànima
barregen el seu al nostre riu
sí de fet
quan eren vius
van trobar-hi la mateixa gràcia

